

Jak jsem cestoval po německé železnici

Když jsem jako dvanáctiletý klučina v září 2013 nastupoval na naše gymnázium, zdaleka jsem netušil, jak podstatná byla volba druhého cizího jazyka pro mé další studium, a že díky této volbě mi bude jednou umožněno prozkoumat zemi našich západních sousedů dle vlastní libosti.

Během osmi let jsem zažil mnoho česko-německých projektů, které mi zajistily nejen zajímavé zážitky, ale především jsem díky nim nabral zkušenosti v komunikaci s rodilými mluvčími a mohl svou dovednost v německém jazyce posouvat na vyšší úroveň. A jednalo se o projekty velmi různorodé, od běžných poznávacích exkurzí, přes výměnné pobyty a návštěvy našich německých vrstevníků v saské Borně a bavorském Bad Kissingenu, až po nacvičení a následné sehrání divadelního představení o holocaustu Sintů a Romů či účasti na filmovém festivalu v Cottbusu. Vše díky možnostem naší školy. Díky tomuto zájmu o udržování česko-německých vztahů jsem si vysloužil nominaci na ocenění Spolku přátel Teplic/Freundesverein Teplitz-Schöna, hlavní cenou byl Interrail-Ticket zajišťující 4 dny volného cestování po německé dráze. Při slavnostním ukončení maturitní zkoušky mi bylo vedením spolku oznámeno, že jsem byl vybrán jako vítěz.

Zbývalo si tedy jen vyzvednout jízdenku a vydat se na cestu. Ještě před samotnou výpravou za poznáním jsem vyrazil do Pirny za Erhardem Špačkem, předsedou spolku a renomovaným kuchařem, který si po odchodu z ČSSR otevřel v Mnichově restauraci s českou kuchyní a tamní strážníky nesmírně uchvátil. Předal mi jízdenku a pár publikací o krajanech v Německu, popřál dobrou cestu a já mohl vesele napláňovat trasu.

Cesta byla naplánována tak, abych nejen navštívil místa mně imponující, ale i místa prolínající se s českými dějinami. První zastávkou byl Norimberk, kterému dominuje Norimberský hrad, v českých zemích známý hlavně ve spojení s císařem Karlem IV. Právě tento Lucemburk Norimberk rád využíval, nechal tu postavit řadu důležitých budov, vydal zde první články své Zlaté buly a město se stalo i rodištěm Václava a Zikmunda, Karlových nástupců na trůnu. Zároveň je Norimberk i městem, ve kterém byl za vlády Karla proveden pogrom na židovském obyvatelstvu za účelem upevnění Karlovy pozice v říšské společnosti. Po procházce centrem města následoval přesun do Mnichova a ubytování. Další den jsem si vyhradil na prohlídku bavorské metropole, průvodcem mi byl hrabě Christian Clary-Aldringen, vnuk posledního majitele panství Teplice Alfonse Clary-Aldringena. Za osm hodin prohlídky jsme stihli navštívit nejvýznačnější památky centra města, prošli se městským parkem, poobědvali v tradiční *Biergarten*, zajeli do Schleißheimu na tamní zámek a k bývalému vysílači Radia Svobodná Evropa, poseděli nad kávou, a především podebatovali o tématech vážných i nevážných. Celý den s hrabětem byl neopakovatelným zážitkem. Následujícího rána jsem zamířil do švýcarské Basileje, s mezipřestupem a navštívením Kostnice u Bodamského jezera. Připomínat dějinnou spojitost s Kostnicí snad není nutné, osoba Jana Husa a události Kostnického koncilu jsou zde připomínány na každém rohu. Malebná Kostnice je určitě místem, které stojí za návštěvu. Po přesunu do Basileje, která se rozkládá přímo u hranic Švýcarska a Německa, mě čekalo splnění si velkého snu. Jakožto dlouholetému fanouškovi tamního fotbalového klubu se mi poprvé naskytlá příležitost mé oblíbence vidět hrát naživo, našťastí i s vítězným koncem. Příští den mě čekalo prozkoumávání Basileje skrz naskrz. Dominantou centra je bezpochyby Basilejský Münster, zde byla roku 1212 předána Přemyslu Otakarovi I. Zlatá bula sicilská. Dnů na cestování mi ubývalo, tak jsem se rozhodl pro dlouhý transfer z Basileje až do Lübecku, tedy přes celé Německo od jihu až na sever. Lübeck je velkým univerzitním a přístavním městem při pobřeží Baltského moře, jehož středověké centrum je zapsáno na seznamu UNESCO. A ze své zkušenosti mohu říci, že se není čemu divit. Poté už jen zbývalo se dopravit zpět do rodné země. Po celou dobu mé cesty mi přálo počasí, až na jeden popršený den v Lübecku, tudíž si nemohu ani trochu stěžovat.

Celý výlet by se ovšem neuskutečnil, pokud bych nedostal vynikající jazykový základ a nebyl účasten na školních projektech našeho gymnázia. Nebojte se němčiny, nebojte se účasti na projektech,

a hlavně se nebojte mluvit. Každý začínáme na nízké úrovni, ale nezlepšime se, pokud nevyužijeme příležitostí, které jsou nám nabízeny. Využijte je.

Jiří Michal, absolvent 2021

8. října 2021

Přístav v Lübecku s historickým centrem města v pozadí

St. Jakob-Park, Basilej

Zámek Schleißheim

Kostnice a Rýn